

Fønger: Der var et Punkt i den ærede Ordførers Foredrag, som ikke var mig ganske klart, og da det ikke er berørt i Betænkningen, men der henviist til den ærede Ordførers mundtlige Forklaring, tillader jeg mig at udbejde mig en nærmere Oplysning derom. Det er med Hensyn til det under Nr. 5 til § 4 stillede Forslag, der gaaer ud paa, at visse Bestillinger for Universitetslærere ikke skulle indbrages under Bestemmelserne i Loven af 19de Februar 1861 § 4, den saakaldte Kumulationsparagraf. Jeg maa tilstaae, at jeg, da jeg saa dette Forslag, antog, at Hensigten dermed var, at disse Embedsmænd i Fremtiden skulde lide den Afkortning, som Kumulationsparagrafen bestemmer, men det forekom mig, at den ærede Ordfører fremsatte en afvigende Forklaring deraf. Han syntes mig at gjøre gjældende, at Meningen med Forslaget kun var den, at de omhandlede Ord skulde gaae ud som overflødige, som indeholdende en Bestemmelse, der fulgte af sig selv. Da jeg imidlertid ikke er vis paa, at dette har været den ærede Ordførers Mening, skal jeg herved tillade mig at rette et Spørgsmaal til ham derom.

Ordføreren: Jeg skal oplyse, at Udvalget antager, at disse Indtægter ere Honorarer, og derved er det allerede givet, at de ikke kunne komme i Betragtning efter Bestemmelserne i Loven af 19de Februar 1861 § 4, hvorfor man har foreslaaet, at de omhandlede Ord skulle udgaae.

Fønger: Det er altsaa et aldeles formelt Spørgsmaal, hvorom der her er Tale, idet vi ere enige om Realiteten. Med Hensyn til dette formelle Spørgsmaal vil jeg imidlertid tillade mig at bemærke, at jeg ikke anseer det for ganske korrekt, naar Udvalget betragter disse Indtægter som Honorarer; der er nogle af disse Bestillinger, paa hvilke det forekommer mig, at denne Benværelse ingenlunde kan anvendes. Jeg skal f. Ex. nævne Hospitalslæger. Der er tre Universitetslærere, der ere ansatte som Hospitalslæger, og dette berøer ikke paa en tilfældig Forbindelse med deres Embede, men er en aldeles væsentlig og integrerende Deel af samme; det er et nødvendigt Element i deres

Embede, for at de kunne udøve den Undervisning, de skulle. De to af disse Mænd ere ansatte paa 6 Aar i denne Stilling, og den tredje er ansat for ligesaa lang Tid, som han er Universitetslærer, og de have alle en fast aarlig Løn derfor, der udbetales dem maanedsviis og med Sædtillæg ligesom Gagen. De ere ikke pensionsberettigede af denne Løn, men den kan dog ingenlunde kaldes et Honorar. Nu vil jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det for andre Tilfældes Skyld er temmelig væsentligt, at der drages en skarp Grændse imellem, hvad der er Honorar, og hvad der ikke er det. Finantsministeriet admitterer ikke den Fortolkning af den omtalte Paragraf, at kun den Embedslønning, som giver Pensionsberettigelse, er den, hvorpaa Kumulationsparagrafen er anvendelig; det paaftaaer tværtimod, at saasnart en Lønning optræder som et Weberlag, der er fast bestemt for længere Tid, og ikke vexler fra Aar til andet, bliver den ikke at betragte som Honorar, og sølgelig Kumulationsprincippet anvendeligt paa samme, medens derimod en Lønning, der er af en mere ubestemt og foranderlig Natur, bliver at betragte som Honorar, og altsaa ikke liden den Afkortning, som Loven af 19de Februar 1861 § 4 bestemmer; det er fra denne Anstuelse, troer jeg, at den her omhandlede Bestemmelse i det foreliggende Lovforslag gaaer ud. Naar man derfor nu vil sige, at f. Ex. en Hospitalslægers Løn ikke skulde indbrages under denne Paragraf i Loven af 1861, saa fremkommer der, naar man udslyder Lovudkastets Bestemmelse i saa Henseende, en Usikkerhed i den Fortolkning, der i en Række af Tilfælde har været gjort gjældende af Finantsministeriet, og da det synes mig, som om Udvalget kun har havt en formel Hensigt med at stille Forslaget, vil jeg tillade mig at henstille, om det ikke rettest maatte bortfalde.

Sfcherning: Det forekommer mig, som om Hospitalslægen under enhver Omstændighed ikke betales for sin Virksomhed i denne Stilling som hængende sammen med hans Post som Universitetslærer. Det er ganske rigtigt, som bemærket af det ærede Medlem, at Universitetslærerne tillige skulle optræde som Hospitalslæger for at kunne docere, men det at